

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

De euangelio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

in men. Glo. Panis lachry-
maruz est vita pñs dolorib⁹
plena. Et h̄c ib⁹ dicit dū nō
p̄eam extinguiunt sed eru-
dimur. ⁊ pot⁹. qz hec duo sūt
p̄ que viuit om̄ s hō. In mē-
sura autē danc⁹ distributio-
modo p̄ virib⁹ tuis vt erudi-
aris nō opprimaris. iuxta il-
lud apli. j. Loz. x. Fidel⁹ de⁹
qui non patit vos temptari
supra id qd̄ potestis. sed faci
et cū tentatiōe etiā puentuz.
vt possitis sustinere. Lū de⁹
semp puniat citra cōdignuz.
⁊ remuneret supra merituz.
⁊ stat certissime q̄ nō sunt cō-
digne passiones ad glorias.
cū etiā limitet passiōes et nō
glorias. idē videt. Restrin-
git em̄ frequēter tribulatio-
nes nřas. ⁊ limitat passiōes
vite pñtis. vt nō accēdat om-
nē iraz s. Job. xxviiij. Quis
p̄clusit ostijs marerē. vsc⁹ ibi
⁊ dixi. Hucusq; venies et nō
pcedes ampli⁹. ⁊ hic confrin-
ges tumētes fluct⁹ t. De gla
vero dicit Isa. lxvi. q̄ sit oī/
modis imēla. Letamini cū
bierlm ⁊ c. vsc⁹ ibi. vt mulge-
atis ⁊ delicijs affluat⁹ ab oī/
moda glia eius. Quod nob
p̄stare dignes. ⁊ c.

De euangelio.

Wc in al

d. tum ⁊ laxate rbe/
tiavřa in capturā
rc. Luce. v. Sunt q̄ttuor p̄
scatores tropice loquēdo a/
nimis hoim capiētes. et di/
uersis rhetibus atq; p̄scato/
rīs instrumētis vtētes. Un
v̄sus. Sunt p̄ scatores de⁹
angei⁹. hostis. hōq;. Justicia
pietate. dolo. verbo. capien-
tes. Igit̄ prim⁹ et summ⁹
p̄scator⁹ p̄scator⁹ princeps
est de⁹ om̄ipotēs. cui⁹ digni-
tati cōgruit pisces magnos
⁊ marinas beluas cape. pu-
ta rombos. siluros et cete
grandia que aliq; pisces de-
uorare solent. Job. xl. Nun
quid capies hamo leuiathā.
aut armilla p̄forab̄ maxillaz
eius. Qd̄ exponēs Greg⁹. in
moral. ait. In hamo incar-
nationis xp̄i cap⁹ est diabo-
lus. qz dū in illo appetit escā
corpis. transfix⁹ est aculeo di-
uinitatis. et qz eum in q̄ ius
nō habuit. morte appetere p̄
sūpsit. eos quos ture tenuit
mortales amisit. Et sic patz
dei iusticia p̄tra diaboluz. et
diuina clemētia atq; miseri-
cordia erga hoiem. qd̄ notaſ
in armilla. Armilla inq̄t vbi

Dominica III

ponit ambiendo cōstringit.
Quid igit̄ p armillā. nisi cir-
cūplectens nos diuina misericordia designat. Que leui-
athā maxillā pforat. dū nob̄
post ppetrata q̄ phibuit. ad/
huc pnie remēdia oñdit. Ju-
sticia ḡ t miscdia sunt diuine
piscatiōis instrumēta quib⁹
xps cepit eū q̄ nos cepat. et
in ventrē sue voracitatē tra-
xerat. sed ad vomitū eum cō-
pulit. qñ sc̄tōz anias ascen-
dendo secū traxit. Ps. Ascē-
dens in al. cap. d. ca. z̄. Se-
cūdi piscatores sūt anglī san-
cti. qz pietas t deuotio tāqz
rbete circūplectit nos t tan-
qz bat⁹ attrahit nos p san-
ctas affectiōes t celestū de-
sideriorz immisiōes. Dat.
xiiij. Siile est regnū ce. sa. mis.
in m. t ex oī ge. pi. cō. z̄. vslqz
ibi. Exibūt ā. t le. m. de m. iu.
z̄. Sagena est pia sollicitu-
dor frequēs ministeriū eoz
circa nos ad liberādas ani-
mas nřas t custodiendū cor-
pora nřa de periculis multe
Semp em circa nos sūt ad
defendendū nos instantū q̄
qñqz etiā nob̄ visibilit̄ appa-
reant. siē habem⁹ exēpluz in
tho. quē angel⁹ eripuit ne de-
voraret a pisce illo immani.

Mirus pīscator erat ange-
lus ille q̄ t naturā pīscis sc̄i-
uit. t qliter ac vbi capi debe-
ret iuuēne instruxit. Tho. vij
Apprehende inq̄ branceam
ei⁹ t extrahē in siccū. Per pi-
scē istū imanē possū itelli-
gere aliquā tentationē inhu-
manā. De qua apl's. j. Lox.
x. Tentatio vos nō ap̄p̄hen-
dat nisi humana z̄. Quis
branca q̄ pars capi⁹ est sūt
primi mor⁹ q̄b̄ resistendum
est. Est enim de petō sicut de
anguilla t de pisce lubrico.
q̄ vbi caput imposuerit. tot⁹
subito illabit. unde consiliū
angelicū est q̄ p branca ap-
p̄bendaſ. Ps. Beat⁹ q̄ te-
nebit t allidet par. s. ad. p. z̄.

Terciū piscatores sūt de-
mōnes q̄rū rbetia sunt dolī
t vslucie ad capiendū nos in
petūs. Hiere. xvi. Ecce ego
mittā eis piscatores multos
dicit dñs. t pīscabunt eos. t
p̄ hec mittaz eis venatores
multos t venabunt eos de
oī monte t de oī colle z̄. Pi-
scatores t venatores vnum
sūt. qz freqnt cōtingit q̄ q̄ in
estate sūt piscatores. venato-
res sūt in hyeme. vt roqz aut
tpe aucupes. Sic demōes. p
estate intelligit mūdana pro-

Speritas. p hiemē ꝑ aduersitas. Capiunt ꝑ nos demones tā in p̄spers reb⁹ ꝑ in aduersis. Ps. Ladēt a la. t. m. t de. m. a d. c. De aucupio eorūdē Zre. iij. Venatōe ceperit me velut auē inimici mei grats. Nullū ergo t̄ps vacat demo nū piscatōnib⁹ neq; loc⁹ nec aliqd hoīz gen⁹. Gre. Demō in ore dauid piscādo tenuit. cū in tante se luxurie voragi nē mersit. in ore petrū tenuit cū xp̄m negauit. Sz dū ad vitaz vterq; penitēdo rediit. diabol⁹ q̄i p̄ maxillā suū foramē amisit. Abacuc. s. Totū i hamo subleuauit. traxit illud in sagena s. t̄ggregauit i thetes. t̄c. Tria p̄sicationū instrumēta ponūt h. s. bam⁹. rhete t̄ sagena. Per hamuz possumus accipe divicias. q̄ bñt curas mordaces sibi an nexas. Per rete honores mū danos. qz ex nobilitate parē tele. t̄ ex multitudine cliente le q̄i p̄ innūeros laq̄os t̄ texuntur. Per sagena carnales il lecebras t̄ maxie mulieres. qz parui t̄ magni p̄ hmōi sa genā capiunt. Eccl̄s. vii. Inueni amariorē morte mulie rē q̄ laq̄us venatorū est. et sa gena cor ei⁹. vincula sunt t̄c.

Quartū gen⁹ p̄scatorū sunt p̄dicatores sc̄tē ecclesie t̄ doctores. qz instrumenta sūt euāgelica p̄ba t̄ sacra scri ptura. bona exēpla t̄ miracula. Mar. vlti. Predicat euā gelū oī cre. v̄sq; ibi. Illi aut̄ p. p. vbiq; d. co. t̄ f. o. s. s. His rhetib⁹ vtebāt apli i p̄mitia eccl̄ia t̄ cluseūt in l̄citudinez p̄sciu. Act. ij. Et apposita sūt i illa die circuita milia. Tūc annuebant etiā soc̄hs suis ut inuarēt innicez. nūc ꝑo soc̄h inuidēt soc̄hs t̄ fundūt in ulcē. ppter qd pauci hodie capiunt magni t̄ boni p̄sces t̄ p̄sonē utiles t̄ decētes. Sz p̄sciculi paruuli viles t̄ pa lustres t̄ vix in seculo panem bñtes q̄b⁹ p̄sulti⁹ t̄ pulchri⁹ est mē dicare in religione q̄b⁹ in seculo. Job. xx. Filj ignobilū t̄ i tra penit⁹ nō appare tes. qz dedignabar p̄sponere cū canib⁹ greg⁹ mei t̄c. Hi sunt magni in ybis. qui i exēplis. nulli ꝑo in miracul. Mat. v. Qui soluerit vnū d m. i. m. t̄d. sic ho. mī. vo. ir. c. Glo. i. despectissim⁹ in eccl̄ia sc̄tōz. vbi nēo mīm⁹. Sz om̄is magn⁹ q̄ erit eo dign⁹. hos es caper aias dō lucrari magnū ē officiū t̄ nō inertū. sed sa-

gaciū virorū. ppter quod dicit apls.ij. Lox. xiiij. Et cum essem astut⁹ dolo vos cepi. Sunt em̄ plures modi pdicandi ⁊ bomies capiendi. p ut sunt diversi mores ⁊ com sversiones cōplexionū ipoz Aliter enim p sacra eloquia amonendi sunt pncipes. aliter plebis humiles. aliter patientes. aliter iracundi. prout Grego. instruit nos in cura pastorali.

Dominica quinta.

W u Ult

q ritā diligere ⁊ viderē dies bonos coherceat lingua suā a malo ⁊ tē. Petri.ij. Est lingua bona. ⁊ est lingua mala. Sunt aut̄ q̄ttuor p̄prietates lingue quas habes p̄ hos f̄s⁹. Est gladio silis. est discretiva sa poris. Ad motū facilis. secreti nuncia cordis. Igit̄ pri ma p̄ditio est q̄ in anteriori parte est gladio silis. in q̄ no rat̄ iudiciū ⁊ iusticia defensi onis. ad resistendū aduersarij⁹ ⁊ defendendū cām pau peris. Ps. Os iusti medi. sa. ⁊ lin. ei⁹ lo. iudiciū. De h̄ gla dio dicit̄.ij. Mach. xv. Acci pe sanctū gladiuȝ. munus a

deo missum in q̄ deūcles ad uersarios p̄pli mei isti. Be ne dicit̄ mun⁹ a deo missum qz ex diuino munere venit. q̄ aliq̄s litteral⁹ causidicus vel iurisperitus assumat sibi causam paupeȝ viduaz ⁊ or phanoȝ ad defendendū eaz ppter deū ⁊ nō ppter pecuniā. Prover. xxxi. Aperi os tuuȝ muto ⁊ causis oīm filiorū q̄ ptranserit ⁊ c̄. Aperi inq̄ gra tis nō ppter mercedem. Pro uerb. xxiij. Uleritatem eme ⁊ noli vendere sapiaz ⁊ doctri na ⁊ intelligētiā. Quicūq̄ ta lis esset utiq̄ gladiū aureuz in vagina oris sui portaret. ⁊ cū p̄pheta dicere posset I saic. l. Dñs dedit mihi lingua eruditā ⁊ sciā sustentare eū quilapsus est h̄bo. Tal spe rare posset visurū se dies bo nos. ⁊ nō illos. de q̄b̄ Apo ca.ij. Venia cito ⁊ pugnabo cū illis ī gladio oris mei ⁊ tē.

Scdā p̄prietas q̄ est gu stuū discretiva. Sunt autē octo genera sapor. qui redu ci poterūt ad mysticū intelle ctū. Habet em̄ lingua sapo rem dulcē. cū diuia eloquia recitam⁹. Ps. Q̄ dulcia fau cib̄ meis eloquia tua. super melori meo. ⁊ illud Lan. iiij.